

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

SOM

Vår referanse

Deres referanse

Dato

2004/1003

04/660 SL tlv/KR

21 05 2004

HØRINGSUTTALELSE – BESKATNING AV FIRMABIL OG YRKESBIL

Jeg viser til departementets høringsbrev 26 februar 2004. I brevet gis det anledning til å komme med merknader til forslag om endrede regler for beskatning av firmabiler og yrkesbiler, utarbeidet av en arbeidsgruppe bestående av representanter fra departementet og Skattedirektoratet.

I mars 2003 henvendte sju organisasjoner seg hit om størrelsen på de kilometersatsene som Skattedirektoratet hvert år fastsetter til bruk ved fordelsbeskatning av arbeidstakers private bruk av arbeidsgivers bil. Organisasjonene hevdet å kunne sannsynliggjøre at de fastsatte kilometersatsene er vesentlig høyere enn de faktiske bilholdskostnadene. De viste i denne forbindelse bl.a. til oversikter over bilholdskostnader fra Opplysningsrådet for veitrafikken og leasingselskapet LeasePlan. Det ble fra organisasjonenes side anført at skattlegging i samsvar med kilometersatsene fastsatt av direktoratet, resulterer i et høyere skattegrunnlag enn det som er korrekt i forhold til et prinsipp om at naturalytelser skal beskattes ut fra sin omsetningsverdi, jf. skatteloven 26 mars 1999 nr. 14 § 5-3.

Etter at saken hadde vært tatt opp med Skattedirektoratet, ga jeg i uttalelse 29. september 2003 uttrykk for at reglene om skattlegging av privat bruk av arbeidsgivers bil i seg selv gir liten veiledning for hvilke prinsipper som skal legges til grunn ved fastsettingen av kilometersatsene, og at det generelle utgangspunkt derfor må tas i skatteloven § 5-3. I forhold til fordelsbeskatningen av privat bruk av arbeidsgivers bil, innebærer dette at en ved fastsettingen av de standardiserte kilometersatsene må forsøke å finne frem til de kostnadene per kilometer som arbeidstakeren ville ha blitt pådratt dersom han selv hadde måttet bære kostnadene ved å holde tilsvarende bil privat. Jeg la til grunn at Skattedirektoratet ved fastsettingen av kilometersatsene har en rettslig plikt til å tilstrebe at satsene i størst mulig grad er basert på disse kostnadene. Videre ga jeg uttrykk for at direktoratet ved fastsettingen av satsene må bygge på et forsvarlig faktisk grunnlag og en samvittighetsfull vurdering av dette grunnlaget.

I uttalelsen fant jeg grunn til å påpeke at undersøkelsen herfra hadde avdekket til dels betydelige forskjeller mellom kilometersatsene og beregninger av faktiske bilholdskostnader foretatt av bl.a. Opplysningsrådet for veitrafikk. Under henvisning til disse forskjellene og systematiske svakheter påpekt av organisasjonene, fant jeg grunn til å stille spørsmål om den metoden som var benyttet av direktoratet ved fastsettingen av satsene var fullt ut tilfredsstillende i forhold til målsettingen om at satsene i størst mulig grad skal gjenspeile de faktiske bilholdskostnadene. Jeg anbefalte direktoratet å foreta en gjennomgang av metoden for fastsettingen av satsene og i denne forbindelse vurdere de forholdene som hadde kommet frem. Direktoratet ble også bedt om å vurdere om det kunne være hensiktsmessig å nedfelle skriftlig de viktigste prinsippene for fastsettingen av kilometersatsene. Det vises til nærmere omtale av saken i ombudsmannens årsmelding for 2003 side 25 og 199-202.

Skattedirektoratet opplyste i brev hit 4. november 2003 at Finansministeren hadde besluttet at det skulle foretas en bredere gjennomgang av firmabilbeskatningen, og at den nærmere vurderingen av grunnlaget for fastsettelsen av kilometersatsene ikke skulle foretas isolert ut fra gjeldende regelverk. Satsene for 2003 ble av direktoratet fastsatt uforandret.

Jeg er tilfreds med at rapporten fra den interne arbeidsgruppen nå foreligger, og at departementet har sendt rapporten på høring til berørte forvaltningsorganer, organisasjoner og private aktører. Når det gjelder innholdet i rapporten, har jeg merket meg de forslagene arbeidsgruppen har kommet med bl.a. med hensyn til hvordan regelverket for firmabilbeskatningen bør utformes. Hvilken løsning som skal velges er det ikke naturlig for meg å gå nærmere inn på. Jeg forutsetter imidlertid at det ved fastsettingen av nye sjablonregler tas tilbørlig hensyn til bestemmelsen i skatteloven § 5-3 om at fordeler som består i annet enn norsk mynt (naturalfordeler) skal verdsettes til sin omsetningsverdi. Videre forutsetter jeg at arbeidet med de nye reglene gis tilstrekkelig prioritert av departementet og direktoratet, slik at et nytt regelverk kan tas i bruk uten unødig opphold.

Arne Fliflet